

Armeniër Alexander Satoer gekochte Bengaalse textiel bij besluit van 21 juli 1761 ter vergoeding opgelegd aan de inkopers, koopman en schepen Cornelis Bruijn en onderkoopman Joannes Frisch, juistert geheten Fraijss, en wel ieder voor de helft. Hun soldijrekening is daarmee belast, behoudens dat zij garantie kunnen geven op degenen die zij daarvoor menen te kunnen aanspreken. Dit dient slechts om te gehoorzamen en houdt geen rekening met de ontlastende argumenten die deze inkopers in de vergadering van 20 september 1763 hebben aangevoerd en die in de generale missive van 18 oktober 1763 zijn vermeld. Nu wordt nog bericht dat ter ontlasting van Frisch geldt, dat hij bij de keuring van die textiel bedlegerig was. Maar dat verleent hem nog geen gratie, want hij heeft de verwijtbare toegeeflijkheid gehad om, [fol. 88] na bespreking, het rapport samen met Bruijn te tekenen. Tevens kan worden aangevoerd dat de facturen van alle retouren met 4 % rente belast worden, waar evenwel geen uitgaven tegenover staan, zodat er slechts een reël verlies van $1\frac{5}{8}$ % is geleden. Tenslotte hebben Frisch en Bruijn geen voordeel van het keuren van de textiel gehad, ze hebben niet ter kwader trouw gehandeld, maar zich uit louter onkunde en licht vertrouwen door de leverancier laten misleiden. Daarentegen is de oud-directeur Adriaan Bisdom, conform het bevel van Heren XVII, ontheven van iedere verantwoording over twee partijen firtij, die voor zijn rekening naar Nederland zijn gezonden. Ter informatie dient gemeld dat Bisdom zeer ongunstige opmerkingen heeft gemaakt over de fiscaal en de secretaris van de retourvloot van najaar 1761. Er zullen geen personele maatregelen meer genomen worden, omdat het toen niet de gewoonte was dit bij [fol. 89] een repatriërend lid van de Hoge Regering te doen. In het bijzonder werd secretaris Adolph Thierens op voorspraak van wijlen Jacob van der Waeyen, die als admiraal van de retourvloot was aangewezen, tot onderkoopman aangesteld, terwijl notaris Jacob Levier op 14 oktober 1757 als koopman met f 60,- in dienst is genomen om samen met Joan Gideon Loten, als fiscaal van de retourvloot te repatriëren. Toen is daar door Heren XVII geen bezwaar tegen gemaakt, terwijl het nu verweten wordt. Dat er bij besluit van 1 oktober 1761 een bedrag van f 21.324 uit de boedel van Steven Vermont is afgegeven, werd door Heren XVII beschouwd als een overtreding van het bevel van 15 oktober 1760 om in de zaak van de brigantijn Robijn maatregelen te nemen om schade voor de Compagnie te voorkomen. Als uitleg en verontschuldiging wordt aangevoerd dat deze som op grond van een wissel die door de Nederlandse gevolmachtigden van oud-gouverneur Steven Vermont op hem was getrokken, aan de executeurs in de boedel van wijlen gouverneur-generaal Jacob Mossel is uitgekeerd. [fol. 90] Dit geld uit de boedel van Mossel in Nederland was aangewend voor een gedeeltelijke uitkoop van het burgerweeshuis te Amsterdam op grond van een overeenkomst van 20 augustus 1760, dus bijna een jaar voor het verbod om geld uit de boedel van Vermont af te geven. Het was derhalve een reële schuld van die boedel. Bovendien heeft het geld gediend om de hele nalatenschap van Steven Vermont, die anders aan het genoemde burgerweeshuis zou zijn vervallen, in de huidige staat te brengen. De verdere uitbetalingen van legaten, waarvoor bij besluiten van 20 juli 1762 en 19 januari 1764 toestemming was verleend, zijn gedaan om het geld niet renteloos bij de executeurs van de boedel te laten liggen. Er zijn voldoende voorzorgen voor terugbetaling getroffen. Die zijn niet genomen bij het geven van toestemming op 17 januari 1764 voor de uitbetaling uit de boedel van Jacob Mossel van f 12.038 voor een legaat van rsd 5000 met de kosten. [fol. 91] De volmachten van Mossel hadden dit bedrag op 16 juli 1761 aan Abraham Vermont uitbetaald, dus voor het genoemde verbod. Om onverwijld aan de opdracht van Heren XVII te voldoen is op 16 augustus 1764 besloten om van de executeurs in de boedel van Jacob Mossel voor de posten van f 21.324 en f 12.036² een bereidverklaring tot restitutie te vragen, onverlet hun vorderingen op de boedel van Steven Vermont op bovengenoemde gronden. De executeurs in de laatste boedel is bevolen om het batig slot daarvan, voor zover onder hen, bedragende f 37.728 aan de in Azië verblijvende erfgenamen van Mossel uit te

2 Dit bedrag strookt niet met het bovengenoemde van f 12.038.